

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Polemika, spór i debata publiczna
Prowadzący	dr Ewa Jurga-Wosik, dr Marta Jarosz
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2021/2022
Rok studiów	2
Semestr	1
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (<i>obowiązkowy, do wyboru</i>)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (<i>symbole</i>)	DL_W06, DL_W10, DL_W17, DL_U02, DL_U04
Rodzaj zajęć (<i>wybór z listy*</i>)	ćwiczenia
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Podstawowa znajomość teorii komunikowania.
Opis i cele przedmiotu Dziennikarstwo i komunikowanie polityczne	Celem niniejszych ćwiczeń jest przybliżenie studentom podstawowych reguł erystyki, pogłębienie umiejętności w zakresie kultury żywego słowa w polemice, sporze i debacie publicznej. Analiza najczęściej stosowanych technik erystycznych na przykładzie wybranych dyskusji prezentowanych w mediach.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
Polemika, spór i debata publiczna:	
I. Konteksty retoryki i erystyki	
1. Pojęcie, geneza i rozwój retoryki oraz erystyki	1
2. Istota argumentacji, perswazji, manipulacji oraz stereotyp i autostereotyp w kontekście retoryki i erystyki	1
3. Funkcje języka, logika i konwersacja, teoria aktów mowy. Zagadnienia wprowadzające	1
4. Język mówiony a erystyka niewerbalna	1
5. Język polityki	1
6. Język mediów	1
7. Między urzędem a obywatelem: style wypowiedzi	1
8. Pragmatyczne aspekty komunikowania się w mediach.	1
9. Komunikowanie werbalne i niewerbalne. Zarys problematyki w ujęciu komunikowania międzypaństwowego i międzykulturowego	1
10. Publiczna debata. Wstęp do problematyki.	1
11. Mowa retoryczna oraz erystyka w publicznej dyskusji.	1
II. Techniki retoryczne i erystyczne	
12. Konwencje retoryczne: kryterium – stosowanie, krytyka, analogia i metafora	4
13. Techniki erystyczne. Kryterium – temat.	4
14. Techniki erystyczne. Kryterium – widowia.	5
15. Techniki erystyczne. Kryterium – rozmówca.	5
16. Zaliczenie: test	1
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się (co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)	<u>Opis przedmiotowych</u> efektów uczenia się (wylącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mieralne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt) (co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)	<u>Sposoby</u> weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy..)
DL_W06	Ma w zaawansowanym stopniu wiedzę z zakresu historii XX i XXI wieku	W1 – student ma wiedzę z zakresu komunikowania politycznego w obszarze języka polityki, języka mediów i polityki, komunikowania międzykulturowego i międzypaństwowego (tematy: 5, -7, 9-11)	Test, dyskusja, materiał źródłowy
DL_W10	Ma wiedzę o typach i gatunkach wypowiedzi dziennikarskiej, o technikach i środkach retorycznych	W2 – student ma wiedzę w obszarze teorii wystąpień publicznych i prowadzenia debat (tematy: 1-4)	Test, dyskusja, materiał źródłowy
DL_W17	Ma wiedzę o współczesnej kulturze słowa, w tym o zjawiskach związanych z upowszechnieniem się nowych form tworzenia tekstów cyfrowych	W3 – student ma wiedzę w zakresie ewolucji języka, chwytów erystycznych i retorycznych (tematy: 8, 12-15).	Test, dyskusja, materiał źródłowy
DL_U02	Potrafi analizować przyczyny i przebieg procesów społecznych i kulturowych	U1 – student potrafi rozróżnić retorykę od erystyki, semantykę od pragmatyki językowej, manipulację od perswazji, stereotyp od autostereotypu, komunikowanie międzykulturowe od komunikowania międzypaństwowego w kontekście przemian społecznych i kulturowych (tematy: 1-5, 7, 10-11)	Test, dyskusja, materiał źródłowy
DL_U04	Potrafi wykorzystać wiedzę na temat historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk	U2 – student potrafi ocenić jak kształtowała się na przestrzeni wieków nauka o wystąpieniach publicznych i prowadzenia sporów w kontekście rozwoju komunikowania i mediów (tematy: 1, 6, 8-9)	Test, dyskusja, materiał źródłowy

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Dyskusja
2.	Praca z tekstem źródłowym

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do zajęć, osobiste lektury	15	30/1
	kwerenda bibliograficzna, przygotowanie do testu	15	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Zaliczenie - obecność na wykładzie (2 nieusprawiedliwione nieobecności), aktywność (dyskusja, praca nad tekstem źródłowym) oraz test

Efekty uczenia się przedmiotowego: W1, W2, W3, U1, U2, są weryfikowane aktywnością podczas zajęć i testem końcowym:

na ocenę 3,0 - w przedziale 51 % - 60 %
na ocenę 3,5 - w przedziale 61 % - 70 %
na ocenę 4 - w przedziale 71 % - 80 %
na ocenę 4,5 - w przedziale 81 % - 90 %
na ocenę 5 - w przedziale: 91 % - 100 %

Udział w dyskusji podnosi ocenę o 0,5 stopnia.

Literatura obowiązkowa

1.	Budzyńska – Dąca A., Bartowska M., Wilczek P. (2008), Retoryka, Wydawnictwo Naukowe PWN.
2.	Grun A. (2014), Sztuka przewycięzania konfliktów, Kraków: Wydawnictwo eSPe
3.	Kochan M. (2007), Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w publicznych sporach, Kraków: Wydawnictwo Znak.
4.	Korolko M., Przekonuj i daj się przekonać. Dialektyka, retoryka, erystyka z ćwiczeniami, Piotrków Trybunalski 2003.

Literatura uzupełniająca

1.	Obremski K. (2004), Retoryka dla studentów historii, politologii i dziennikarstwa, Toruń: Wydawnictwo Naukowe UMK.
2.	Schopenhauer A. (2012), Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów, Warszawa: Oficyna Wydawnicza „Alma Press”.
3.	Szymanek K. (2008), Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny. Przekonuj skutecznie, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
4.	Tokarz M., Argumentacja, perswazja, manipulacja. Wykłady z teorii komunikacji, Gdańsk 2006.

* lista rodzajów zajęć

- ☒ ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)
- ☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe
- ☐ lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego
- ☐ wykład kierunkowy
- ☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne
- ☐ seminarium dyplomowe
(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)
- ☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska)
(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)